



עפ"ג 1869/08/15 - שבאזאי תבנאס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 1869-08-15 תבנאס(עציר) נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 153472/2015

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד
כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ
כב' השופטת אסתר נחליאלי-חיאט
המערער: שבאזאי תבנאס (עציר)
נגד
המשיבים: מדינת ישראל

פסק דין

1. המערער הורשע על סמך הודייתו בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, עבירה על סעיף 335(א)(1) ביחד עם סעיף 334 לחוק העונשין. הודייתו של המערער ניתנה כחלק מהסדר טיעון שבמסגרתו תוקן כתב האישום. לא היתה הסכמה עונשית בין הצדדים.

העובדות בהן הודה המערער בכתב האישום המתוקן היו כדלקמן:

המערער הוא נתין זר שעבד במסעדה ברח' מונטפיורי בת"א. מי שהוגדר כמתלון 2 אף הוא נתין זר העובד כטבח באותה מסעדה. בתאריך 10.4.15 התגלע וויכוח בין המתלון לבין המערער. המערער ביקש מהמתלון לצאת עמו החוצה כדי לדבר איתו בפרטיות ולכך הסכים המתלון. השניים יצאו לחניון המסעדה או אז נטל המערער לידיו מקל עץ שהיה במקום ותקף את המתלון בכך שהיכה בו באמצעות המקל בלחיו והיכה בו שוב בראשו. המתלון נמלט לחדר המעלית בחניון כשהוא מדמם בראשו ובגדיו ספוגי דם, המערער נכנס אחריו לאותו חדר מעלית והיכה בו פעם נוספת במקל בכתף שמאל. כתוצאה מהמעשים המתוארים לעיל נגרמו למתלון חבלות כדלקמן: חתך בן 5 ס"מ במצחו עד דימום עורקי, חתך בלסת שנתפר בשכבות על ידי תפרים, נפיחות ורגישות וכן שטף דם בחזה מצד שמאל ובגב.

הסנגור עתר כי בית המשפט יורה על הפנייתו של המערער לשירות המבחן לשם קבלת תסקיר. בית המשפט לא נענה לבקשה וסבר כי אין מקום לקבלת תסקיר. בדיעבד היעדר התסקיר הוא אחד מהנימוקים המרכזיים בהודעת הערעור שבפנינו.

2. בגזר הדין התייחסה כב' השופטת קמא לאופייה של העבירה, לרמת האלימות שנקט בה המערער ולנזקים שנגרמו למתלון. על סמך כל אלה קבעה כי מתחם הענישה נע במקרה זה בין 12 ל- 24 חודשים.



בשלב השני, קרי: מיקומו של המערער בתוך המתחם, התחשב בית משפט קמא במצבו המשפחתי והאישי של המערער. המערער הוא אב לשתי בנות (נכון ליום מתן גזר הדין), אשתו היתה אז בהיריון (בינתיים, כפי שאנו מבינים, נולדה ילדה נוספת), המערער צריך לפרנס את משפחתו שנותרה כאן בארץ, ואין אדם אחר שיכול לדאוג לה. לנתון זה ייחס בית משפט קמא משקל של ממש.

בשורה התחתונה, הטילה כב' השופטת על המערער שנה אחת מאסר בפועל, קרי: הרף התחתון במתחם שנקבע על-ידה.

על הענישה הערעור בפנינו.

3. בהודעת הערעור הארוכה והמפורטת מלינה באת-כוחו של המערער על אלה:

בראש ובראשונה על היעדרו של תסקיר, הסנגורית מוחה על כך שבית המשפט לא נענה לבקשה לקבלת תסקיר משום שהמערער הוא נתין זר. נתינות זרה איננה צריכה לשלול את האפשרות של מתן תסקיר. הסנגורית הפנתה אותנו לפסיקה של בית המשפט העליון המצביעה על חשיבות התסקיר והאינפורמציה שהוא יכול להעמיד לרשותו של בית המשפט.

באשר לאלימות:

בסופו של יום, הנזק שנגרם למתלונן איננו נזק קבוע. הוא שוחרר מבית החולים מיד. המעשים שנעשו נעשו ללא תכנון מוקדם. המקל שבו עשה המערער שימוש הוא מקל שנמצא במקום ולא כלי משחית אותו הביא המערער מלכתחילה. מדובר באירוע ספונטני. מכל הסיבות הללו גם יחד העתירה היא לשנות את המתחם.

זאת ועוד, בית המשפט נתן משקל לפסיקה שהוצגה בפניו שביססה את המתחם בו נקב, אלא שפסיקה זו שונה בנסיבותיה מהאירוע נשוא כתב האישום הנוכחי ומשום כך לא היה מקום לאמץ אותה לצורך המדד של מדיניות הענישה הנוהגת.

באשר לענישה בתוך המתחם:

המערער הביע מיד חרטה והבין את חומרת מעשיו. לכך מצרפת הסנגורית את הנסיבות הקשות של משפחת המערער, כאמור המערער הוא אב ל- 3 ילדים, אשתו אינה יכולה לפרנס את הילדים והוא המפרנס היחיד.

4. התביעה, כפי שניתן לצפות, מבקשת שלא להתערב בענישה. לענין אי המצאת תסקיר טוען התובע, כי הדעת נותנת שהתסקיר לא יכול היה לשפוך אור נוסף על מה שאמר המערער עצמו מפי סנגורו. אין לשירות המבחן כלים לאמת אינפורמציה הנוגעת לגורלו של המערער עובר להגעתו לארץ, ומשום כך התסקיר ממילא לא יכול היה לתרום.

לענין הענישה הפנה אותנו התובע למתחם ענישה שנקבע על-ידי מותב זה בעבירת אלימות שאיננה רחוקה בנסיבותיה מהמקרה הנוכחי העומד על מנעד בין 8 ל- 14 חודשי מאסר. התובע מפנה לנסיבותיה של העבירה,



לתוצאות האלימות והבקשה היא להותיר את הענישה בעינה.

5. שקלנו את המכלול שבפנינו ובדעתנו להתערב במידת מה, אם כי לא במידה שלה עותרת הסנגורית.

באשר לנושא התסקיר:

מקובלת עלינו עמדתה של התביעה, שהיא גם עמדתו של בית משפט קמא. אין למערער זכות מוקנית לקבלת תסקיר, גילו אינו מחייב זאת ואין רשימה מסוימת של נסיבות שבהתקיימותן - מחויב בית המשפט להורות על מתן תסקיר.

במקרה הנוכחי יש ממש בעמדת התביעה ולפיה, ספק אם התסקיר יכול היה לשפוך אור נוסף על הנסיבות מעבר למה שנטען על-ידי הסנגור. את סיפור חייו של המערער עובר להגעתו ארצה רק הוא יודע ורק מפיו יכולים לבוא הדברים, שעל כן לא קופחו זכויותיו כאשר דבריו נשמעו בלי שנחקרו על-ידי שירות המבחן.

כדי להסיר ספק אנו מקבלים את טיעונו של המערער באשר לקורות חייו עובר להגעתו ארצה, כמו גם באשר לנסיבותיו האישיות הנוכחיות. אנו נותנים משקל לכך שהוא אב למשפחה בת 3 ילדים, אשתו אינה עובדת והמשפחה כולה תלויה לפרנסתה בעבודתו ובכסף שהוא יכול להזרים.

באשר לעבירה:

מדובר באלימות קשה משמעותית. את הדגש אנו שמים על כך שמדובר באירוע דו שלבי, תחילתו בכך שהמערער הזמין את המתלונן לצאת איתו החוצה ותקף אותו בחנין המסעדה. חרף העובדה שהמתלונן נפצע ודימם, לא "נתקררה" דעתו של המערער והוא תקף אותו פעם נוספת בכתפו לאחר שהמתלונן ברח לחדר המעלית.

לצד הקולא, אנו נותנים משקל לכך שחרף החבלות שנגרמו, לא נגרם למתלונן נזק של קבע וככל שאנו מבינים, הוא לא שהה בבית החולים.

בשיקול כולל של הנסיבות אנו מעמידים את מתחם הענישה בתיק זה על אותו מתחם אליו הפנה אותנו התובע, דהיינו בין 8 ל- 14 חודשי מאסר בפועל. בתוך המתחם, תוך שאנו נותנים משקל לנסיבותיו הקשות של המערער ועוד יותר מכך, לנסיבותיה הקשות של משפחתו ומשיקולים של חסד ורחמים, אנו מעמידים את תקופת המאסר על 9 חודשים במקום 12 חודשים, כפי שקבע בית משפט קמא.

יתר רכיבי הענישה יישארו בעינם.

כפי

ניתן והודע היום י"ג כסלו תשע"ו, 25/11/2015 במעמד הנוכחים.

עמוד 3



אסתר נחליאלי-חיאט,
שופטת

ג'ורג' קרא, ס"נ

דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד